
Leven en dood in de eeuwigheid

Door Annemarie Roelofs, Frankfurt (Duitsland)

De meeste tijd zijn we dood
in het eeuwige bestaan
onderling afhankelijk
in de golven van zon en maan

Met alles in de aarde beven we
en plotseling: plop! Daar leven we !

Wat? Wie? Wat is dit nu?
We hebben een MOND
om dit uit te spreken !

Wat moeten we doen?
Wat moeten we zeggen?
In dit korte leven
Wat uit moeten leggen?

Wat is het meest belangrijke?
Dat is dit moment van het hier en nu!
Want plotseling, eer we het weten: plop!
Is het leven weer perdu..

Niets meer doen
Niets meer zeggen
't Is niet meer nodig
iets uit te leggen..

Wie doet dit dan nu,
in onze plaats?
Het heelal binnen-
en buitengaats

En dat is het hele heilig bestaan
Er is slechts komen, om daarna te gaan
Altijd dezelfde bezigheid
Leven en dood in de eeuwigheid